ATILIM

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz !

Kurucusu: İ.Bilen Yıl 12, sayı 24 (166)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 15 Aralık 1985

DEMOKRATİK TÜRKİYE, DAHA GÜÇLÜ TKP !

TKP MK 5. Plenumu toplandı: ABD VE DİKTATÖRLÜK DURDURULMALIDIR !

TKP Merkez Komitesi 5. Plenumu toplandı. Plenum, MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın okuduğu Politik Büro Çalışma Raporu'nu görüştü. Dünyadaki ve ülkemizdeki son gelişmeleri ele aldı. 4. Plenum Kararları'nın uygulanmasını gözden geçirdi. TKP'nin 65. kuruluş yıldönümüne ilişkin çalışmaları değerlendirdi ve yeni kararlar aldı.

TKP MK'sinin konuya ilişkin 7 Aralık 1985 günlü duyurusunu ve MK 5. Plenumu'nun halkımıza yaptığı "Amerika ve Diktatörlük Durdurulmalıdır" başlıklı çağrıyı 5. ve 6. sayfalarımızda bulabilirsiniz.

MK 5. Plenumu'nun önemi ve Ulusal Konferans

Haydar Kutlu
TKP MK Genel Sekreteri

Önemli günlere hazırlanıyoruz. Yaşadığımız günler gelecek on yılları hazırlıyor. Gelecek yılların nasıl olacağı, bugünlerde tarlayı nasıl sürüp hazırladığımıza, atılan tohumların sağlıklı olup olmadığına sıkıca, hem de çok sıkıca bağlıdır. Delidolu akan ırmağı tersine akıtamayız, ama dizginleyebilir, kontrol altına alabilir ve kendimizden yana çevirebiliriz.

Önemli günlere hazırlık çok önemli kararlarla mümkün. Ancak çok önemli kararlar çok büyük kararlar demek değildir. İstisnaları olsa bile tarihte büyük olaylar hiç de büyüklüğü önceden belli kararlarla olmamıştır. Görünüşte ufak bir dizi karar ya da adımlar, büyük gelişmelerin kapısını açmıştır.

Bizim, yani partimizin serüvenci olmadığı her halimizden bellidir. Biz gerçeklere bağlıyız. Bilinemez şeyler üzerine politika kurmak bize göre değil. Ama biz önceden bilinemez şeyleri de yeri geldiğinde kucaklayabilecek bir politika ortaya koyuyoruz. Daha da önemlisi şudur: Doğru bir politika ortaya koyup, öngörülerimizi hazırladıktan sonra, mücadeleye atılırken mücadelenin tüm sonuçlarının önceden görülebileceği savını öne sürmüyoruz. Buna göre bir savaş plânı çıkarılamaz. Böyle bir sav sınıf mücadelesinin mantığına uygun düşmez. Hiçbir istatistik bilgi, hiçbir derin analiz yığınların mücadelesinin, kavganın ortaya çıkaracağı sonuçları, yeni olguları mutlak, kesinlikle öngöremez. Öyle bir nokta gelir ki, orada artık Marks'ın dediği gibi "girişmek ve görmek" gerektir. Böyle bir noktanın mutlaka devrimci durum ile eş düşmesi de şart değildir. Sınıf mücadelesinin aniden önümüze çıkardığı bu gibi durumlar çok daha sık olur. Ya da siz belirli bir amaç için - bu amaç devrim değil, ondan daha önce, daha sınırlı bir devrimci amaç da olsa- hazırlıklarınızı tamamladığınızda artık sonuç almak için yeni olguların ortaya çıkmasını beklemek yerine, bu doğumu kolaylaştırıcı müdahalede bulunmanız gerekir. Yani girişip görmeniz gerekir.

Acaba girişip görmek gereken noktaya geldik mi? Kanımızca bir adım önünde duruyoruz. Ne var ki, bu adımı atabilmek için de girişmek, şimdiden girişmek gerekiyor.

Bu girişim ne anlama geliyor? İşte MK 5. Plenumu bunun yanıtını veriyor. Parti politikamızı yığınlara malederek maddi güce dönüştürmek. Bu ise, iki şeye bağlı: Politikamızın "ustaca" propagandası ve tüm parti çalışmalarının somut işe, yani somut ürüne dönüştürülmesi. Başka deyişle, söz ile iş arasında yüksek bir uyum sağlanması. Ama bu son cümlenin sonuna noktayı koyduktan sonra artık bu sözü bir anlamda unutmak gerek. Belgileştirmemeli, gereğini yapmalıyız. Bu sözü ikide bir tekrarlayıp bir adım daha ileri atmamak herşeyi mahvetmek demektir. Asıl yapılması gereken, bu uyumun nasıl olacağı üzerine sayfalar doldurmak, nutuklar söylemek değil, sonuç alıcı somut işleri sıralamak, bunları gerçekleştirmeye girişmektir.

MK 5. Plenumu halkımıza çok önemli bir çağrı yayınladı. Halkımızı ABD emperyalizmini ve diktatörlüğü durdurmaya çağırdık. "Savunma ve İşbirliği Anlaşması"nın uzatılmasını önlemek ve feshedilmesi için gecikilmeden harekete geçmek, baskı yapmak, protesto etmek, barışçı bir dış politikayı savunmak! Genel politik af için, işsizliğe karşı, işten çıkarılmaları durdurmak için, hayat pahalılığına karşı harekete geçmek! Bu amaçlar somuttur. Her parti örgütümüzün, her parti üyemizin, tek tek herkesin yapabileceği çok şey vardır. Ne yapabiliriz, sorusunu sormak yeterlidir. Plenum kararlarını kavramak, bu çağrı doğrultusunda hemen işe girişmek demektir.

Her alandaki enerjik ve sonuç alıcı girişimlerimizin toplam sonucu, ülkemizin demokrasiye dönmesi, barış ve ulusal demokrasi programımızın öngördüğü sonuçları alabilmek olacaktır. Çünkü bu sonuçları alabilme olanakları nesnel olarak genişlemiştir. Güç kaynakları vardır, sorun bunları harekete geçirebilmektir. Yani gücü ortaya çıkarmaktır.

Önce kendi potansiyellerimizi harekete geçirebilmeliyiz. Ama bu tek başına kendi kadrolarımızın hareketi demek değildir. Her hareketimiz az da olsa biraz daha geniş yığını çekerek gerçekleşmelidir. Hareket gücü, güç daha ileri hareketleri yaratacaktır.

Ulusal Konferansımız işte böyle bir devrimci çalışma stili ile hareket ortamında "doğmalı"dır. Bu hareket ortamında yığınlara öğretecek ve yığınlardan öğreneceğiz. Konferans tüm öğrenilenlerin sonuçlarını karara dönüştürecektir. Başka deyişle Ulusal Konferansımız ön hazırlığı, ulusal demokrasinin gerçekleşmesi için, kadrolarımızda ideolojik, politik, örgütsel her alanda TKP'yi güçlendirmede daha yüksek bir devrimci enerji, erişebildiğimiz yığınlarda ise, böyle bir demokrasi için güçlü bir istek ve irade birliği yaratacaktır. İşte bu iki enerjinin birleşmesi ile ortaya çıkacak gücün ve olanakların sınırı, düşmanın buna karşı koyma güç ve olanakları bugünden kestirilemez. Bunun ilk işaretlerini konferansın sonuçlarında göreceğiz. Bu girişim, gelecek girişimlerimizin nasıl olması gerektiğini de belirleyecektir.

Öne koyduğumuz bu yüksek amacın gerçekleşebilmesi herşeyden önce her düzeyde parti yönetici kadrolarına bağlıdır. Çünkü başlangıçta söz konusu olan somut işler, adımlar büyük işler olmayacaktır. Ufak ama somut ve etkili adımlar atacağız. Bunlar yerel koşullara sıkıca bağlıdır. Örneğin MK Çağrısı doğrultusunda her parti örgütümüz kendi alanındaki somut duruma uygun iş hedefleyecektir. Böyle bir çalışma kendi kadrolarının tüm özelliklerini, somut çevreyi, o alanın sorunlarını, konspiratif çalışma kurallarını çok iyi bilmeye, mevcut olanakları iyi görebilmeye bağlıdır. Politikamızın amaçlarını iyi ortaya koyabilen, ikna gücüne sahip, direktifçi değil, esnek ama kararlı bir çalışma, yönetim stili gerekir. Leninci stili

Arkası 9. sayfada

PARTİMİZİN 65. KURULUŞ YILINDA: DEMOKRATİK TÜRKİYE, DAHA GÜÇLÜ TKP!

Kampanyalarda dikkat edilmesi gereken kimi noktalar

MK'mizin 5. Plenumu, somut konularda kampanyalar yürütülmesi kararı aldı. Bu kampanyaların hangi koşullarda yürütüleceği, ne zaman başlatılacağı, tepe noktasının ne olacağı ve bunun zamanı, bitirilme tarihi ile politik amaç ve hedefleri MK tarafından parti örgütlerine bildirilecektir. ATILIM bu yazıda ön hazırlıklara yardımcı olmak üzere, kampanyalarda dikkat edilmesi gerekli kimi noktalar üzerinde duracak.

Kampanya nedir? Kampanya, sınıf savaşımının bir biçimidir. MK'den temel örgütlere ve parti gruplarına, merkez organlarından yerel parti basınına, parti örgütlerinin elindeki tüm propaganda-ajitasyon araçlarına kadar (sözlü ajitasyon, bildiri, pul, duvar gazetesi vb.) tüm örgütlerin ve tüm araç ve olanakların bir tek konu etrafında seferber edilmesidir. Kısaca, bütün örgütlerin ve bütün olanakların belirli bir zaman dilimi içinde tek bir hedefe yöneltilmesidir.

Kampanya kanalıyla partinin yığın bağları pekiştirilir. Yığınların bilinç düzeyinin savaşım içinde yükseltilmesi, yığınların hareketliliğinin artırılması amaçlanır. O nedenle kampanyanın konusu, en geniş yığınları ilgilendiren en acil politik sorunlar içinden seçilir.

Her kampanya üç aşamadan oluşur: 1- Hazırlık aşaması. 2- Yürütme aşaması. 3- Değerlendirme aşaması.

Hazırlık aşaması: İlkönce tüm örgütler ve kadrolar, MK'den gelen direktif doğrultusunda söz konusu kampanyanın politik önemini, içeriğini ve bu kampanyanın parti politikası ile olan bağını çok iyi kavramalı, çok iyi özümsemelidir. Eğer bu yapılmazsa, kampanya başarılı olamaz. Çünkü her örgüt, kampanyayı çalıştığı alana ve çevreye kendisi uyarlayacak, merkezi direktif doğrultusunda kendi hedeflerini, ne yapacağını ve nasıl yapacağını kendisi belirleyecektir. Sadece yukardan verilen direktifi genel olarak yinelemekle ya da merkez organlarında kampanya üzerine çıkan yazıları olduğu gibi aktarmakla, başarılı olunamaz. Kampanyayı yerel koşula başarılı bir biçimde uyarlamak ise, örgütün ve komünistin gözünü etrafındaki insanlardan, yığınlardan ayırmaması ile olanaklı olabilir. Çalışma alanındaki insanlar, kampanyanın konusu hakkında ne düşünüyorlar, soruna nasıl yaklaşıyorlar, önyargıları, ilgileri nelerdir; çalışılan alanda kampanya konusuyla ilgili olarak hangi istemler öne çıkıyor; bunları belirlemek gerekiyor. Kadrolar nasıl bir çalışma yürütecektir, kim hangi işi yapacaktır bunlar saptanacaktır. Yanısıra, örgüt, elindeki olanakları, çeşitli propaganda-ajitasyon araçlarını ne ölçüde nasıl kullanacak, bunlar planlanacaktır. Yeni olanaklar yaratılabilir mi? Bu düşünülmelidir. Kampanya, olanaklı olduğu kadar geniş çevreye ulaşmayı amaçladığına göre, hangi çevrelerle işbirliğine gidilecektir legal olanaklar nasıl değerlendirilecektir, bunlar belirlenecektir. Polisin tuzakları neler olabilir, polis ne gibi önlemler alabilir, nasıl saldırabilir, bunlar önceden hesaplanacaktır. Sınıf düşmanı, kampanya konusunda neler söylüyor, nasıl kandırmacalar yapıyor; biz bunları nasıl çürüteceğiz, kampanya boyunca hangi argumanları ve verileri kullanacağız, bunlar üzerinde çalışılacaktır.

Özetle, kampanyaya başlamadan önce, her örgüt kendi planını, kendi savaş programını hazırlamalıdır.

Hazırlığın iyi yapılması, kampanyanın örgütsel ilişki ve görüşmelerin minimum düzeyde tutularak sürdürülmesini sağlayacaktır.

Yürütme aşaması: MK tarafından bildirilecek tepe noktasının biçimine ve zamanına uygun olarak ve yerel koşullar dikkate alınarak hazırlanan plan uygulamaya konur. Beklenmedik durumlar, kimi yanlış ve eksik değerlendirmeler nedeniyle, hazırlanmış olan planda kimi değişiklikler yapmak durumu ortaya çıkabilir. "Plan her ne pahasına olursa olsun yürütülür", diye bir kural yoktur, ama hazırladığı plan üzerinde sürekli değişiklik yapmak durumunda kalan bir örgüt ciddi eksikliklere sahip demektir.

Kampanyanın yürütülmesi, bir merdivenin basamaklarını adım adım çıkmaya benzer. Hedef, yığınları tepe noktasına yönlendirmektir. Ama bu, adım adım yapılır. Her basamakta yeni görüşler, yeni olgular, yeni sorular ortaya atılır. Basamaklar çıkılırken, tüm dikkatler yığınların söz konusu basamakta amaçlanan duruma gelip gelmediğini sürekli izlemeye verilmelidir. Çünkü eğer yığınlar bizim önümüze geçmişse, basamakları daha hızlı çıkmamız gerekir. Ya da yığınlar henüz bizim amaçladığımız düzeye gelememişse, bir üst basamağa erken çıkmak, bizi yalıtlar ve sonuç gene başarısızlık olur. Her basamakta yeni ve daha ileri görüşler ortaya konmalı, yığınlarda buna merak ve ilgi uyandırmayı başarabilmeliyiz.

Kampanyanın yürütülmesi sırasında, sürekli düşmanın argumanları ve manevraları izlenmelidir. Çünkü yığınlar arasında kampanya sırasında olgunlaşan yeni görüşler, yeni gelişmeler ve tutumlar karşısında düşman da boş durmayacak, kampanyamızı boşa çıkartmak için karşı çabalara ve propagandaya hız verecektir. Bu karşı görüşleri çürütmek için yeni argumanlar, yeni veriler gerekecektir. Polise karşı yeni önlemler almak gerekecektir.

Kampanyayı yürütürken, radyoları sürekli ve iyi dinlemek, ATILIM'ı dikkatle okumak gerekir. Genel yönler, genel argumanlar, genel yorumlar buradan alınacaktır. Öte yandan kampanyayı yürütürken, merkez organlarına düzenli haber göndermek çok büyük önem taşır. En iyisi, daha hazırlık aşamasında, merkez organlarına kimin haber göndereceğinin de önceden belirlenmesi ve kampanya yürütülürken, propaganda açısından önem taşıyan tüm enformasyon ve gelişmelerin bu yoldaşa sürekli aktarılmasıdır.

Kampanya yürüten her örgüt, kendi alanından merkez organlarına konuyla ilgili, haber röportaj vb. iletmeli, merkez organlarından aldığı, başka alanlarla ilgili haberleri kendi alanında yaymalıdır. Kampanyayı ulusal çapta yürütmek için bu zorunludur.

Kampanyayı yürütürken, en gerekli olan şey denetimdir. Plan nasıl uygulanıyor, eksiklikler nelerdir, merkez organlarına haber gidiyor mu? Bunlar sürekli kontrol edilmelidir. Üstelik denetim, aynı zamanda yığınların durumunun bir üst basamağa geçilmesine olanak verecek düzeye gelip gelmediğini de ortaya çıkaracak olan şeydir.

Değerlendirme aşaması: Kampanyalar, tepe noktasından sonra hemen bitirilmez. Bir süre daha sürdürülür. Bu arada ise, planın uygulanma derecesi, hangi eksiklikler ortaya çıktı, kazanımlar neler oldu, yeni hangi olanaklar elde edildi, ne gibi dersler çıkartıldı, bütün bunlar değerlendirilir. Sonuçlar çıkartılır. Ve bu sonuçlar, bir sonraki kampanyanın yürütülmesi sırasında örgütlere ışık tutacağı için partiye bildirilir. Parti ise genel sonucu çıkarır. Değerlendirme aşaması, aynı zamanda kampanya sırasında elde edilen yeni ilişkilerin ilerde nasıl geliştirileceğinin saptanmasını da içerir.

Şimdi işe, daha önce yürütmüş olduğumuz kampanyalarda çıkardığımız sonuçları gözden geçirmekle başlayabiliriz. Bu deneyimleri gözden geçirirken de, kampanyalarımızı yürütürken de şu üç altın kural çok iyi öğrenilmelidir: 1- Kampanyanın politik önemini ve parti politikasıyla bağını çok iyi özümseyeceğiz. 2- Hazırlayacağımız plan konspirasyona uygun, nesnel gerçeklere göre olacak ve olanakların en iyi şekilde değerlendirilmesini amaçlayacak. 3- Sürekli yığınların durumunu gözleyecek, düşüncelerini ve ruh hallerini dikkate alacağız.

SBKP Programı'ndan

Günümüz dünyasında ilerleme güçleri ile gericilik güçleri arasında savaşım

SBKP Programı'nın yeniden kaleme alınmış biçimi Sovyetler Birliği'nde tüm komünistler, emekçiler tarafından tartışılmaya devam ediyor. **Atılım** geçen sayısında günümüzde Marksizm-Leninizm'in yaratıcı biçimde geliştirilmesinin parlak bir örneği olan bu belgenin genel bir tanıtmasını yapmış, bu arada "Kapitalizmden sosyalizme ve komünizme geçiş, çağımızın temel içeriğidir" başlıklı birinci bölümün birinci kısmında yer alan ve sosyalizmin ana çizgilerini belirten bölümü de vermişti. Şimdi de birinci bölümün "Günümüz dünyasında ilerleme güçleri ile gericilik güçleri arasında savaşım" başlığını taşıyan ikinci kısmının geniş bir özetini yayınlıyoruz.

Belgede şöyle deniyor: "Büyük Ekim' in başlattığı evrensel-tarihsel sosyal kurtuluş süreci, Alman faşizminin ve Japon militarizminin yenilgiye uğratılmasından sonra Avrupa ve Asya'da daha sonra da Amerika kıtasında bir dizi ülkede sömürücülerin iktidarına son verilmesini sağladı. **İlk olarak ülkemizde gerçeklik haline gelen sosyalizm bir dünya sistemine dönüştü...**

"Dünya sosyalist sisteminin oluşması, sosyalist topluluğun kurulması ve güçlenmesi **uluslararası güçler oranında** sosyal ilerleme, demokrasi, ulusal kurtuluş ve barış için savaşan halklar yararına **köklü bir değişiklik** yarattı..."

Sosyalizmin gelişmesinin yasallıkları

"...Geride kalan on yıllar sosyalist kuruluşun pratiğini zenginleştirdi, sosyalizm dünyasının çeşitliliğini açık olarak ortaya koydu. Aynı zamanda bu yılların deneyimleri **sosyalizmin gelişmesinin genel yasallıklarının** büyük önemini kanıtladı. Bu genel yasallıklar şunlardır: İşçi sınıfının öncü rolü altında emekçiler erkinin kurulması; toplumsal gelişmenin bilimsel sosyalizm ideolojisiyle silahlanmış Komünist Partisi tarafından yönetilmesi; başlıca üretim araçları üzerinde toplumsal mülkiyetin yerleştirilmesi ve bu temel üzerinde ekonominin tüm halkın çıkarları doğrultusunda planlı gelişmesi; 'Herkesten yeteneklerine göre, herkese emeğine göre' ilkesinin gerçekleşmesi; sosyalist demokrasinin geliştirilmesi; tüm ulus ve halkların eşit haklılığı ve dostluğu; devrimci kazanımların sınıf düşmanlarının saldırılarına karşı korunması..."

Kapitalizmin genel bunalımı

"Genç, geleceği parlak sosyalizm dünyasının karşısında, hâlâ güçlü ve tehlikeli olan, ama yıldızının parlak olduğu dönemi artık geride bırakmış olan kapitalist sömürü dünyası duruyor. **Kapitalizmin genel bunalımı derinleşiyor.** Onun egemenlik alanı kaçınılmaz biçimde daralıyor, tarihsel aşılmışlığı giderek daha açık ortaya çıkıyor.

"Günümüz kapitalizmi, birçok bakımdan 20. yüzyılın başlarındaki, hatta ortalarındaki kapitalizmden farklıdır. Tekellerle devletin gücünü bir tek mekanizmada birleştiren devlet tekelci kapitalizmi koşullarında, dev boyutlarda büyüyen üretici güçler ile kapitalist üretim ilişkileri arasındaki çatışma artan ölçüde keskinleşmektedir. Ekonominin iç istikrarsızlığı artmaktadır, Bu, genel ekonomik büyüme hızının yavaşlamasında, devresel ve yapısal bunalımların içiçe geçmesinde ve derinleşmesinde ifadesini bulmaktadır. Yığınsal işsizlik ve enflasyon süregen bir hastalık haline geldi, bütçe açıkları ve devlet borçları muazzam boyutlara ulaşmaktadır...

"**Kapitalist sistem içinde yer alan ülkelerin gelişmesindeki eşitsizlik artıyor.** Üç ana emperyalist rekabet merkezi oluştu: ABD, Batı Avrupa ve Japonya. Bunlar arasında sürüm pazarları, sermaye yatırımı alanları, hammadde kaynakları için, bilimsel ve teknik ilerlemenin belirleyici alanlarında üstünlük elde etmek için rekabet savaşı kızışmaktadır...

"Tarihsel gelişmenin gidişi emperyalizmin konumlarını ne kadar sarsarsa, emperyalizmin en gerici güçlerinin politikası da halkların çıkarlarına o kadar daha çok düşman olmaktadır. Emperyalizm, vahşi bir dirençle toplumsal ilerlemenin karşısına dikilmekte, tarihin akışını durdurmaya, sosyalizmin konumlarını sarsmaya, tüm dünya ölçüsünde sosyal öç almaya çalışmaktadır...

"Uluslararası gericiliğin kalesi, ABD emperyalizmidir. Savaş tehlikesi, her şeyden önce, ABD emperyalizminden kaynaklanmaktadır. Dünya egemenliği iddiasıyla, ABD emperyalizmi koskoca kıtaları keyfi biçimde kendi "yaşamsal çıkar alanları" ilan etmektedir. ABD' nin uyguladığı dayatma politikası, öteki ülkelere eşit haklı olmayan ilişkiler dayatma girişimleri, halk düşmanı baskıcı rejimleri desteklemesi ve hoşlanmadığı ülkelere karşı ayırımcı uygulamaları devletler arasındaki ekonomik ve politik ilişkileri istikrarsızlaştırmakta,/ bu ilişkilerin normal gelişmesini engellemektedir..."

Emperyalizme, gericiliğe, sömürü ve baskıya karşı savaşım veren güçler

"...Gelişmenin diyalektiği öyledir ki, kapitalizmin kendi konumlarını güçlendirmek için yürürlüğe soktuğu önlemler, kaçınılmaz olarak onun temeldeki bütün çelişkilerinin keskinleşmesine yol açıyor. Emperyalizm çürüyen ve ölen kapitalizmdir, sosyalist devrimin arifesidir...

"**İşçi sınıfı çağımızın temel devrimci sınıfıdır.** Sermaye dünyasında sömürü düzenini yıkmak ve yeni toplumu kurmak için savaşan ana güç işçi sınıfıdır...

"**İşçi hareketinin, dünya devrimci sürecinin tüm güçlerinin öncüsü uluslararası komünist harekettir.** Komünistler işçi sınıfının hem yakın hem de uzak amaçları uğrunda, tüm emekçilerin çıkarları, sosyal ilerleme, barış, silahsızlanma ve genel güvenlik için savaşım veriyorlar. Komünist hareket günümüzün en etkili ideolojik ve politik gücüdür...

"**Sosyalist olmayan dünyadaki yığınsal demokratik hareketlerin yükselmesi,** günümüzün karakteristik bir çizgisidir. Kapitalist ülkelerde tekeller ile halkın ezici çoğunluğu arasındaki uzlaşmaz çelişkiler derinleşiyor. Aydınlar, memurlar, çiftçiler, kent küçük burjuvazisinin ve ulusal azınlıkların temsilcileri, gençler, öğrenciler tekellerin baskısına, egemen sınıfların gerici politikasına karşı savaşıma giderek daha aktif katılıyorlar...

"**Sömürgecilik boyunduruğundan kurtulmuş ülkelerin bağımsızlıklarını güçlendirmek ve sosyal ilerleme için verdikleri antiemperyalist savaşım,** dünya devrimci sürecinin bir bileşenidir. Emperyalizmin sömürgecilik sisteminin çöküşü, bunun yıkıntıları üzerinde onlarca bağımsız devletin kurulması, ulusal kurtuluş devrimlerinin uluslararası güçler ilişkisini önemli ölçüde etkilemiş olan tarihsel bir kazanımıdır...

"Bir dizi gelişmekte olan ülkenin seçtiği kapitalist olmayan gelişme yolu, **sosyalist yönelim yolu**, toplumsal ilerlemenin önünde geniş ufuklar açıyor..."

Tüm insanlığın temel sorunu ve çıkış yolu

"**Bugün insanlığın önünde duran en yakıcı sorun, barış mı, savaş mı sorunudur.** Emperyalizm, on milyonlarca yaşama kıyan iki dünya savaşının suçlusudur. Emperyalizm, insanlığı üçüncü bir dünya savaşıyla tehdit ediyor...

"Keskin çelişkilerle dolu bir dünyada, tehdit eden felaket karşısında bir tek akılcı ve kabul edilebilir çıkış yolu vardır: **Değişik toplumsal düzenlere sahip devletlerin barış içinde yanyana yaşaması.** Bu, sadece savaşın olmadığı bir durum demek değildir. Bu, askersel gücün değil, iyi komşuluk ve işbirliğinin egemen olduğu, bilimin ve tekniğin kazanımlarının, kültür değerlerinin tüm halklara açık geniş bir değiş-tokuşunun yapıldığı uluslararası bir düzendir. Büyük kaynakların askersel amaçlarla israfı zorunluluğundan kurtuluş, emek ürünlerinin yalnızca kuruculuk amaçları için kullanılmasına olanak sağlayacaktır. Bağımsız gelişme

Arkası 9. sayfada

İşçi hareketi saldırılara gereken yanıtı vermelidir !

"Sendikacıların ana görevi bugün bizce işgüvencesi için, hükümetin antisendikal girişimlerini önlemek için, toplu sözleşme ve grev özgürlüğü için, sosyal kazanımların daha da yok edilmesini durdurmak için, sendikal hareketin etkisini artırabilmek için, kısaca sendikal hareketin önündeki yasakları kırmak için politikanın, demokrasi savaşımının fabrikalara, işyerlerine girmesine, işçilerin savaşımına, eylemlerini yükseltmesine yardımcı olmaktır. Birçok sendikacının dediği gibi 'İşçiler ellerine pankart almalı, haklarını aramalı, Türk-İş buna öncülük etmelidir.' İşçiler, sendikacılar hükümetin, Evren'in, parlamentonun, patronların rica ve minnetten anlamadıklarını gördüler. Bunlar tek bir dilden anlarlar, o da sınıf savaşımının dilidir. Kemal Türkler'in dediği gibi yapılacak tek şey vardır. O da 'Hodri meydan' demektir" TKP MK 5. Plenumu Çalışma Raporu'ndan.

3500 Tekel işçisi hükümeti protesto etti

Adem Sağlam

SAMSUN: Samsun Tekel İşletmelerinde çalışan 2950'si kadın 3455 işçinin 30 Kasım 1985 günü işlerine son verildi.

Bu yıl ilk kez, her yıl olduğu gibi bir hafta önce haber verme uygulamasına gidilmedi. İşçilerin tepkisinden korkan yöneticiler, 30 Kasım Cumartesi günü, işbırakma saatine bir saat kala, saat 12'de gönderdikleri kimi tütün eksperleri ile 3500 işçinin işine son verildiğini ilettiler. 1980 yılında Samsun'un Ballıca ve Tayipli tekel ambarlarında aynı şekilde işten atılan 700 işçi aktif direnişe geçmiş ve çıkışları geçici süre için de olsa geri aldırmışlardı.

Daha sonra, işten çıkartılan tütün işçileri, kentin içinde, ANAP Samsun İl binasının önünde toplanarak, hükümete karşı gösterilerde bulundular.

PAKTAŞ işçileri sokağa atıldı

A.Ç. Gülan

ADANA: Adana'da Paktaş fabrikası patronları tarafından iflas gerekçesiyle kapatıldı. Paktaş işçileri ise, fabrikanın kapatılmasının nedeninin, patronların kâr hırsı olduğunu belirtiyorlar.

Üç aydır ücretlerini alamadıkları için de zor durumda bulunan Paktaş işçileri, fabrika sahiplerinin kârı bölüşme kavgası sonucu fabrikanın kapatıldığına dikkat çekiyorlar ve şöyle diyorlar: "Patronlardan zaten birşey beklediğimiz yok ama, sendikamızın yaptığından da haberimiz yok. İşsizlikten eve ekmek alacak para bulamıyoruz, kimse de bizimle ilgilenmiyor."

Paktaş'ın Tarsus'ta kurulu ikinci fabrikası da aylardır kapalı tutuluyor. Fabrika'da çalışan 800 işçinin alacakları da ödenmiyor.

İş kazaları son beş yılda sürekli artıyor

Doğudan

İSTANBUL: SSK İstanbul hastanesine hergün iş kazası geçiren 30-40 işçi getiriliyor. Bir süre önce Bayrampaşa-Orkon tekstil fabrikasının 100 işçisi topluca yedikleri yemekten zehirlendiler. Hastaneye akın akın işçi getirildi. Patronlar "psikolojik zehirlenme" diye uydurma bir neden ortaya atmaya kalkışırken, doktorlar zehirlenme olayının yenilen yemekten ileri geldiğini belirttiler. Zehirlenen işçilerden 25 yaşındaki Suat Aslan Cerrahpaşa Hastanesine sevkedilirken yolda öldü. Fabrika patronunun adli tıpta kendisini temize çıkaran bir rapor aldığını sonradan öğrendik. Bir başka olayda da, yüksek tansiyon teşhisi ile hastaneye getirilen Malkara Bulutoğulları Kömür İşletmesi işçisi Erdoğan Topçu, civa-kurşun kükürt zehirlenmesi nedeniyle yaşamını yitirdi.

Mehmet Sevim

İSTANBUL: Topkapı'daki Dore Kumaş Fabrikası'nda 8 kadın işçi vereme yakalandılar. Hastalanan işçiler Süreyyapaşa verem hastanesine kaldırıldılar. Altınyıldız Kumaş Fabrikası ve Beymen mağazalarının sahiplerine ait olan Dore Kumaş fabrikasında çalışma koşulları dayanılacak gibi değil. Işyerinin havası nefes almayı olanaksızlaştıracak ölçüde tozlu ve dumanlı. İçme suyunun nasıl ve nereden sağlandığı bilinmiyor. Yemeklerin kalitesi düşük ve yenilemeyecek kadar kötü. Fabrikada çalışan 200 işçinin 180'i kadın işçi. İşçiler verem hastalığının işyerinde yayılması konusunda tedirginlik içindeler ve içme suyunun üzerinde duruyorlar. İçme suyunun yapılan "analiz" sonunda temiz çıktığı patron tarafından iddia edilirken, işçiler, "bu nasıl analizdir? İçinde yosunların yüzdüğü bu suya nasıl temiz raporu verirler?" diyorlar. İşyerinde bu vahim duruma karşın, patron önlem almak için kılını bile kıpırdatmıyor.

Resmi açıklamalara göre 1984 yılında meydana gelen işkazaları, bir önceki yıla göre 7 bin 500 artarak 152 bine ulaştı. Meslek hastalığına yakalananların sayısında ise 12 Eylül darbesinden bu yana altı kat artış görüldü.

Koç Holding'e ait Bozkurt Kumaş Fabrikası'nda da 300 işçi içtikleri sudan ve yedikleri yemekten zehirlendiler. Hastaneye kaldırılan işçilerin mideleri yıkandı. Bundan bir süre önce Bozkurt Kumaş Fabrikası'nda çalışan 24 yaşındaki oğlunu zehirlenme sonucu yitiren bir işçi anası, şimdi de Dore Kumaş Fabrikası'nda çalışırken vereme yakalanan 18 yaşındaki kızını düşünüyor. Hangisine yanacağını, ağlayacağını kestiremiyor ve soruyor: "Fabrikalarda hava, su, yemek çok pis, kötü. Yavrularım ölüyor, hastalanıyor ama hiçbir tedbir alınmıyor. Bu hep böyle mi sürecek?"

Fabrikalardaki zehirlenmeler sadece bunlar değil elbet. Gazetelerde yazılanlara göre Aralık ayının ilk günlerinde İstanbul'da çeşitli işyerlerinden 200, Eskişehir Şeker Fabrikası'ndan 450, Bursa'da iki tekstil fabrikasından 140 işçi yedikleri yemekten, içtikleri sudan zehirlendiler. Ya gazetelere yansımayanlar?

K. Şafak

İSTANBUL: 25 yıl çalışıp emekli olan bir işçi daha bir yıl dolmadan ölüyor. Üstelik kanserden! Son altı ay içinde benim tanıdığım 4 işçi var kansere yakalanan. Hepsi hastanede tedavi görüyorlar ve doktorların ifadesine göre "günleri sayılı". Bunlar Kazlıçeşme Deri Fabrikaları'ndan emekli olmuş işçiler. Durup dururken mi kansere yakalandılar? Elbette hayır! Ben kendi çalıştığım fabrikadan örnek vereceğim.

Kazlıçeşme'de her fabrikanın bir pistole dairesi vardır. Burada, pistole tabancasıyla derilerin cilası ve boyası yapılıyor. Deri için kullanılan cila, tiner, lak ve benzol denilen üç sıvının karışımından yapılıyor. Bir ara kansere yakalanma tehlikesi doğurduğu için yasaklanmış bulunan benzol hâlâ kullanılıyor. Pistole dairesinin havalandırılması için en az kapı büyüklüğünde, açık bir pencereye ihtiyaç var. Ancak patronlar tam tersini yapıyorlar. Boyanmış derilerin daha çabuk kuruması, daha çok iş çıkarılması ve daha çok kâr edilmesi için işyerinin her tarafı sıkı sıkı kapalı tutuluyor. Havalandırmayı ise küçücük bir aspiratörle yapmaya kalkışıyorlar. Burada çalışanlarda sık sık baş dönmesi, mide bulantısı görülüyor. Geçenlerde bir arkadaşımız üç saat çalıştıktan sonra bayıldı. Doktora da gidemedi çünkü sigortasızdı. Tam üç defa SSK Bakırköy Şubesi'ne müracaat edildi, ihbarda bulunuldu. Bölge Çalışma ve Sağlık Müdürlükleri' ne de durum bildirildi. Gelen müfettişler işçilerle konuşmadan, patronla gizli bir görüşme yaptıktan sonra çekip gittiler. İşçinin bu koşullarda çalıştırılmasına böylesine açıktan göz yumulduktan sonra, Kazlıçeşme'deki işyerlerinin başka yerlere taşınması hiçbir şeyi değiştirmeyecektir.

Saldırılar sürüyor

- Son iki yılda işten çıkartılan işçilerin sayısı 100 bini aşıyor. İstanbul Sanayi Odası tarafından hazırlanan "Türkiye'nin 500 Büyük Sanayi Kuruluşu" raporunda, bu işyerlerinden yalnızca 1984 yılı içinde 30 bin işçinin işten atıldığı, buna karşılık şirket kârlarının ortalama yüzde 107 arttığı belirtiliyor.
- İş müfettişlerinin hazırladığı bir raporda, ülkemizde 9 milyon kişinin her türlü sosyal güvenceden, emeklilik ve sigorta haklarından yoksun çalıştığı belirtiliyor.
- Başta Koç Holding'e ait Bozkurt Kumaş fabrikası olmak üzere, büyük holdinglere ait işyerlerinde sigortasız, sendikasız, kaçak işçi çalıştırılıyor. İşçilere asgari ücretin altında ücret ödeniyor.
- Özal hükümeti 1986 yılında "İşsizliğin önlenmesi" gerekçesiyle belli sektörlerde asgari ücretin de altında "mini ücret" uygulamasını dayatıyor. Bu arada da emeklilik yaşı yükseltilmek isteniyor.
- Başbakan Özal'ın 14 Mayıs 1985 tarihli gizli genelgesiyle yürürlüğe konulan sözleşmeli personel uygulaması ile işçiler sendikasızlaştırılmak, köleleştirilmek isteniyor. Örneğin Devlet Demiryolları'nda çalışan sözleşmeli işçiler, günde 10 saatin üzerinde, izin, hafta tatili kullanmadan tüm ay boyunca 312

Arkası 9. sayfada

Grev İşçi sınıfımızın ellerinde büyüyecek

"Birleşik Alman" ilaç fabrikası işçilerinin başarıyla sonuçlandırdıkları grevin ardından, İstanbul'daki Plastifay fabrikasının Petrol İş'e bağlı 150 işçisi de, işten çıkarılmaları engellemek için greve başladılar. Tüm baskılara, kısıtlamalara ve zorluklara karşın süren grevler, işçi sınıfımızın teslim olmadığını, savaşını yükselterek sürdürmekte kararlı olduğunu gösteriyor. Öteyandan, 8 aydır grevde bulunan Selüloik Lif fabrikası işçilerinden Rafet Sarıboya'nın yeni doğan çoçuğuna "Grev" adını verdiği bildiriliyor.

Grev doğdu, büyüyecek. İşçi sınıfımızın genişleyecek grevleriyle birlikte..... Grev ellerimizde büyüyecek.

Duyuru

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi 5. Plenumu toplandı. Plenum, MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın okuduğu Politik Büro Çalışma Raporu'nu görüştü. Dünyadaki ve ülkemizdeki son gelişmeleri ele aldı. 4. Plenum kararlarının uygulanmasını gözden geçirdi. TKP'nin 65. Kuruluş Yıldönümü'ne ilişkin çalışmaları değerlendirdi ve yeni kararlar aldı.

TKP MK 5. Plenumu çalışma ve kararlarında "Barış ve demokrasi savaşımında parti politikasının daha hızlı ve enerjik yaşama geçirilmesi ve parti çalışmalarının her alanında söz ile iş arasında daha yüksek bir uyum sağlanması" ana düşüncesini temel aldı.

4. Plenum'dan bu yana geçen sürede "Demokratik Türkiye, Daha Güçlü TKP" hedefine ulaşma olanaklarının arttığını saptayan TKP MK 5. Plenumu, bu doğrultudaki çalışmaları daha da hızlandırmak için:

– Bir yıl kadar bir süre içinde Parti Ulusal Konferansı'nın toplanması kararını aldı,

– Konferansa hazırlık sürecinde; bütün parti çalışmalarında aktifliği artırmak, ideolojik düzeyi ve parti politikasının özümsenmesi ve yığınlara maledilmesi düzeyini yükseltmek, 5. Kongre'den bu yana alınan kararları daha tam yaşama geçirmek, her kademede parti yöneticiliğini güçlendirmek, kollektif çalışma ve denetim düzeyini yükseltmek hedeflerine ulaşmak için gerekli önlemleri saptadı,

– Halkımızın iş, ekmek ve özgürlük savaşımını yükseltmek için düzenli politik kampanyalar örgütlenmesini karar altına aldı,

– Partinin yığınlar içindeki ve yığın hareketinin çeşitli kollarındaki çalışmalarının güçlendirilmesi için gerekli önlemleri saptadı.

TKP MK 5. Plenumu ülkemizi savaş tehlikesinden uzaklaştırmak, tüm komşularımızla barış içinde yanyana yaşamak ve uluslararası durumun iyiye doğru dönmesine katkıda bulunmak için yapılması gerekenleri, barış, ulusal güvenlik ve ulusal egemenliğin korunmasına dayalı bir dış politika anlayışı üzerine TKP'nin görüş ve istemlerini saptayan bir belgeyi kamuoyuna açıklanmak üzere onayladı.

Plenum, Sol Birlik'in Kasım ayı başındaki üst düzey toplantısının sonuçlarını görüşüp onayladı ve bu toplantıda alınan kararların yaşama geçmesi için TKP'nin üzerine düşen görevleri saptadı.

TKP MK 5. Plenumu halkımızı, bütün ulusal güçleri "ABD ve Diktatörlük Durdurulmalıdır!" başlıklı bir çağrıyla seferber olmaya çağırdı.

7 Aralık 1985
Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin halkımıza çağrısı:

AMERİKA VE DİKTATÖRLÜK DURDURULMALIDIR !

Yurttaşlar,

Evren-Özal diktatörlüğü zayıfladıkça, ipleri elden kaçırdıkça ayakta durabilmek, ömrünü uzatabilmek için ABD emperyalizminin her istediğine evet diyor. İflasın eşiğindeki sonradan görme milyonerler gibi, ülkemizin geride kalmış neyi varsa hepsini ABD'ye ipotek ediyorlar. Şimdi ABD ile görüşmeleri süren "Savunma İşbirliği Anlaşması" uzatılırsa, ülkemizin bütün geleceği Reagan yönetiminin insafına terkedilmiş olacaktır.

ABD ne istiyor, neyin peşinde koşuyor? Onun gözü ülkemizin de içinde yeraldığı Ortadoğu'dadır. Reagan yönetimi Ortadoğu'da askersel ve politik gücünü artırmaya çalışıyor. Amacı bu yolla bölgedeki zengin petrol kaynaklarını kontrolü altında tutmak ve Sovyetler Birliği'ne karşı saldırıda kullanacağı yeni yeni üsler elde etmektir. Bu amaçlarına ulaşabilmek için bölgemizde gerginliği sürekli artırıyor ve savaş kışkırtıcılığı yapıyor.

ABD'nin gözünde Türkiye'nin yeri nedir? Halkımız bu sorunun yanıtını çok iyi bilmelidir. Reagan yönetimi Türkiye'ye geçmişte Şah dönemindeki İran'a verdiği rolden çok daha ağır ve tehlikeli bir rol vermek istiyor. İstiyor ki, ülkemiz kendisinin bölgedeki koruyucu jandarması, ileri karakolu olsun. Bununla da yetinmiyor, daha da ileri gidiyor. Bugün ABD'nin gözünde Türkiye, "sınırlı" ya da genel bir nükleer savaşta ilk vuruşu yapmada kullanacağı bir alandır. Yani nükleer savaş ülkemizde Sovyetler Birliği'ne en yakın bir noktada başlayacaktır. Bu durumda nükleer cehennemde ilk yokolacak ülke Türkiye olacaktır. NATO içinde başı çeken öteki devletler de, ilk vuruşu kendi ülkelerinin dışında tutmak amacıyla Türkiye'nin yokolmasında ABD ile anlaşmışlardır.

Bu gerçeği Amerikan basını bile artık açık açık yazıyor. Dahası Özal hükümeti ister istemez bunu itiraf etmek zorunda kaldı. Hükümet ABD'den üç-beş kuruş daha koparabilmek için, topraklarımızdaki Amerikan ve NATO üslerinin ve bu üslerdeki nükleer silahların Türkiye'yi risk altına soktuğunu ve bu nedenle, bu risk oranında ABD'nin Türkiye'ye daha çok para ve daha çok silah vermesi gerektiğini söylüyor.

Bu sözler ülkemizin nasıl bir ateş çemberi içine itilmek istendiğinin açık itirafıdır. Aynı zamanda Evren-Özal rejiminin vatana ihanetinin en açık ilanıdır. Her yurtsever, halkımızın yaşama hakkını üç kuruşa satılığa çıkaran bu rejimden, bu hükümetten bu sözlerin hesabını sormalıdır. Halkımızın yaşamı para ile tartılamaz.

Evren-Özal diktatörlüğü ne istiyor, neye çalışıyor? Onun amacı en azından 1988'e kadar ayakta kalabilmektir. Oysa halkımızın hoşnutsuzluğu artıyor, halk biran önce demokrasiye kavuşmak istiyor. Demokratik muhalefet genişliyor, hareketleniyor. Ekonomik durum hızla kötüleşiyor. Bu koşullarda diktatörlüğün önünde amacına ulaşmak için bir tek yol vardır: İçerdeki baş destekçisi olan bir avuç parababası tekelin, vurguncu ve talancının daha çok kâr etmesini garanti altına almak! Bunun için ekonominin çarklarını işletebilecek kadar dış borç bulmak zorundadır. Bunun da yolu ABD'nin her istediğine evet demektir. Yüksek faizlerle aldıkları yeni borçlar halkımızın sırtındaki dış borç yükünü ödenemez hale getirse de, bu onlar için hiç önemli değildir. Çünkü onlar halk düşmanlarıdır.

Halkımız ne istiyor? İşsizlik, işten çıkarılmalar çığ gibi büyüyor, hayat pahalılığı durmaksızın artıyor, köylü yıkılıyor, bulaşıcı hastalıklar yayılıyor, açlık baş gösteriyor. Bütün bunlar halkımızın kanını kurutuyor.

Bu durumda bize hangisi gerekli: Ekmek mi, silâh mı?

Reagan'a, Evren'e, Özal'a bakarsanız silâh ve daha fazla silâh gerekli. Bunun için topraklarımıza yeni yeni Amerikan ve NATO silâhları yerleştirmek istiyorlar. Bunun için tarımda gerekli araçları üretecek, motor üretecek, makine üretecek, işyeri açacak fabrikalar değil, silâh fabrikaları kurulmaya çalışılıyor. Kan emici yabancı silâh tekelleri silâh montajı yapacak işletmeler kurmak için Türkiye'ye gelmeye hazırlanıyorlar. Tatlı kâr kokusu alan Koç Holding ve Profilo Holding ile birkaç başka holding bu ölüm fab-

→

rikatörleriyle işbirliğine soyunuyorlar. Birçok general ve yüksek bürokrat gözleri yeni rüşvet ve komisyonlarda ellerini oğuşturuyor. Öteyandan halkın parasıyla yapılmış devlet fabrika ve işletmelerini, KİT'leri yabancı tekellere devretme hazırlıkları tamamlanıyor. Tekellerin elindeki gazeteler basın namusunu ayaklar altına alarak binbir yalanla bu ihanet adımlarını aklamaya, halkımızı şaşırtmaya çalışıyorlar. Kurulması plânlanan silâh sanayii ne ulusaldır ne de ordunun modernleştirilmesi gibi amaç taşıyor.

Tüm bunlar yetmezmiş gibi parababalarının ödedikleri vergiler daha da azaltılırken zam üstüne zam, vergi üstüne vergi yiyen halkımıza şimdi silâh sanayi için yeni vergiler bindiriliyor.

Yurttaşlar,

Görülmelidir ki, artık geriye çekilecek yer kalmamıştır. Gerimiz uçurumdur. Ya ABD'nin ekonomik, politik, askersel her alanda ülkemizin içişlerine karışması önlenecek, ülkemizdeki çok yönlü varlığını artırmasının, daha da ilerlemesinin önüne geçilecek, ABD ve diktatörlük durdurulacak ya da ülke bir uçuruma yuvarlanacaktır. **Orta yol kalmamıştır.**

İlk yapılacak iş "Savunma İşbirliği Anlaşması"nın uzatılmasını önlemektir. Bu bir avuç işbirlikçinin dışında kalan bütün ulusal, yurtsever güçlerin görevidir. Anlaşmanın otomatik olarak bir yıl daha uzadığı iddialarının tersine, süren görüşmelerin sonunda anlaşmanın feshedilmesi olanaklıdır. Biz TKP olarak inanıyoruz ki, **bu anlaşmanın uzatılmasına imza atanlar mutlaka vatana ihanet suçuyla yargılanacaklardır.**

Bugün daha ileri politikalar biryana Atatürk dönemi dış politikasından da eser kalmamıştır. Türkiye'nin bugün ulusal çıkarlara dayalı bir ulusal güvenlik politikası, bir ulusal egemenliği koruma politikası yoktur. İşbaşındaki rejim ulusun güvenliğini korumanın yerine, ABD emperyalizminin çıkarlarına, onun dünya jandarması olma, dünya egemenliği kurma isteklerine hizmet politikasını geçirmiştir. **Türkiye iç ve dış politikası ile, ordusu ile ABD'nin uydusu durumuna gelmiştir.**

ABD, istediği hükümeti devirebilmektedir. İstediği zaman hükümetlerin, Türk subaylarının bilgisi dışında topraklarımızı başka ülkelere saldırı amacıyla kullanabilmektedir. 1980' de İran'a, 1983'de Lübnan'a saldırı için İncirlik üssü kullanıldı. U-2 uçağı örneği hâlâ canlıdır.

Türkiye'nin dış politikası köklü biçimde değişmelidir. Barışçı ve iyi komşuluk ilişkilerine dayalı, istikrarlı ve onurlu bir politika halkımızın, geleceğini bu topraklara bağlamış her yurttaşın istemidir. Bu istemi gerçekleştirmek için her çaba gösterilmelidir.

Türkiye bugünkü bağımlı, tek yönlü, uydu politikayı terkedip dünya devletleri arasında eşit haklı, onurlu bir yer almadıkça, dünya ekonomik ilişkilerinde de eşit haklı bir yer elde edemez. Ülke ekonomik bağımsızlığına kavuşamaz, yabancı tekellerin sömürüsünden, IMF dayatmalarından kurtulamaz.

Kendi ülkesinin çıkarlarını gözetmeyen, halkını ağır sömürü ve baskı altında tutan faşist rejimin sürdüğü bir ülke dünya devletleri arasında hiçbir zaman saygınlık kazanamaz. dostluk göremez. Barışçıların, sendikacıların, aydınların, yurtseverlerin, komünistlerin yargılandığı bir ülkenin dünyada hiçbir zaman onurlu bir yeri olamaz.

Yurttaşlar,

Diktatörlük koşullarında ABD emperyalizmini durdurmak kolay değildir. **Bütün ulusal ve demokratik güçler birleşmeden, halkımız ABD'ye ve diktatörlüğe karşı seferber olmadan hiçbir kalıcı sonuç alınamaz.**

Demokratik muhalefet içindeki tereddütler, sallantılar yalnızca diktatörlüğün işine yarıyor. Yasal muhalefet partileri Özal hükümetinin daha fazla yıpranmasını beklemekte kendi açılarından belki haklı olabilirler. Ancak asıl yıpranan halk oluyor ve geçen zaman diktatörlüğün ve ABD'nin işine yarıyor.

Ülkemizin kaybedeceği zaman yoktur. Bu hükümeti biran önce devirmek, diktatörlüğe son vermek ve demokrasiyi kurmak istemi ortak bir istem olarak kararlılıkla yükseltilmelidir. Halkımız bu istemi kararlılıkla yükselten güçlere destek verecektir.

Sovyetler Birliği'nin, öteki sosyalist ülkelerin, dünya çapındaki barış hareketinin aralıksız çabaları sonunda, Cenevre'de yapılan Sovyet-Amerikan zirvesi ile uluslararası durumda iyiye doğru bir dönüş gerçekleştirmenin olanakları arttı. Eğer ülkemizdeki muhalefet barış ve demokrasiden yana kararlı ve ortak bir tutum alırsa, bu olanaklardan halkımız da yararlanabilir.

Demokrasi güçlerini bölmek, sol güçler ile öteki muhalefet güçlerini birbirine düşürmek, demokratik muhalefetin sıralarında tereddütler yaratmak amacıyla diktatörlük "Tehlike Sovyetler'den geliyor" masalına, "komünizm, bölücülük ve irtica tehlikesi" masallarına sarılıyor. Muhalefet güçleri bu yalanlara prim vermemelidir. Bu masallar artık bitmelidir. Biz kimse den kendi görüşlerinden vazgeçmesini istemiyoruz. Yalana, demagojiye değil, gerçeklere dayalı politikaların gerekli olduğunu savunuyoruz. **Ancak gerçeklere dayanan politikalar diktatörlüğe son verilmesini ve demokrasinin kurulmasını sağlayabilir.** Gelecek demokrasi de ancak farklı politik görüşlerin gerçekcilik ve halkımızın ve ülkemizin çıkarları temelinde ortaya konulmasına dayanırsa, kendinden bekleneni yerine getirebilir.

Komünistler, sosyalistler, ilericiler, yurtseverler, Kürt demokratları yargılanır, hapishanelerde çürütülmek istenirken, ülkeye demokrasi, huzur ve esenlik gelemez. Ulusal güvenlik korunamaz. Çünkü bu güçlerin katkısı olmadan ABD hegemonyası ve diktatörlük safdışı edilemez. Bu nedenle, **demokrasi isteyen bütün güçler tüm politik tutukluların serbest bırakılmasına dayalı genel, sınırsız ve koşulsuz politik af konusunda kararlı tutum almalıdır.** Bu, diktatörlüğün demokratik muhalefeti bölme manevralarını da boşa çıkartacaktır.

İşçiler, köylüler, Türk ve Kürt tüm emekçiler,
Yurtsever aydınlar, gençler, kadınlar, işsiz yurttaşlar,
İlerici, yurtsever subay, assubay ve erler,
İlerici politik tutuklular, politik göçmen yurttaşlar,
Yurtdışında çalışmak zorunda bırakılmış kardeşlerimiz,
Barışı, ülkemizin bağımsızlığını, demokrasiyi isteyen herkes!

Tehlike hiç bu kadar yakın olmadı. Ülkemizin, halkımızın geleceği her bakımdan ağır bir tehdit altındadır. **Gecikiyoruz. Daha fazla gecikilmemelidir.**

Ölüm fermanımız demek olan Savunma İşbirliği Anlaşması'nın uzatılması önlenmelidir. ABD'nin içişlerimize karışmasına son verilmelidir. Ülkemizin efendisi ABD değil, halkımız olmalıdır. **Kendi geleceğimizi kendimiz belirlemeliyiz.**

Halkımız için silâh değil, iş-ekmek-özgürlük gereklidir. İşsizliğe, işten çıkarmalara, hayat pahalılığına karşı ve genel politik af için tüm güçler seferber olmalıdır.

Fabrikalar, sendikalar, okullar, işyerleri, mahalleler, kahveler, camiler, kışlalar bu seferberliğin ocakları olmalıdır. Namuslu aydın ve gazeteciler halka gerçekleri duyurmak için çabalarını daha da artırmalıdır. Tek tek herkesin yapacağı çok iş vardır.

ABD ve diktatörlük durdurulmalıdır. Halk düşmanları yenilgiye uğratılmalıdır.

Komünistler bu uğurda her fedakârlığı göze alacaklardır.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

Küstah Amerikalı askerler

L.Yavuz/İzmir

5 Kasım 1985 günü İzmir'in Alsancak semti 1440 nolu sokakta içinde 3 Amerikalı askerin bulunduğu bir kamyonet, su basan kuaför dükkanını temizlemeye çalışan Necmi Eski'nin üzerini çamur içinde bıraktı. Buna haklı olarak kızan Necmi Eski, Amerikalı askerleri uyardı. Her nedense bu uyarıya çok sinirlenen NATO'da görevli Amerikalı askerlerden biri elinde copla kamyonetten inerek, önüne çıkan kuaförün çırağı 14 yaşındaki Beşir Bulut'a saldırdı. Beşir Bulut Amerikalı inzibatın elinden güçlükle kurtuldu.

Amerikalı askerlerin İngilizce olarak sağa sola küfürler yağdırmaları semt sakinlerinin sabrını taşıran son damla oldu. Bunun üzerine semt sakinleri toplu olarak Amerikalı askerlerin üzerine yürüdü. Polisin olay yerine gelmesiyle askerler halkın elinden zor kurtuldu. Ancak daha sonra Necmi Eski Amerikalı askerler hakkında suç duyurusunda bulundu.

Amerikalı askerlerin bu davranışı ilk kez olmuyor. Daha önce de buna benzer olaylar yaşandı.

Asıl yapılması gerekenlere ellerini sürmüyorlar

M.S./İstanbul

İstanbul'un Gaziosmanpaşa semtinde, yol genişletme bahanesiyle evlerin duvarlarını yıkıyorlar. Evinin bahçe duvarı yıkılan yaşlı biri, "Benim evimi yıkamazsınız, size oy verenin allah belasını versin" diyerek yıkıma gelenlerin üzerine odunla saldırdı. Bunun üzerine polis geldi ve yaşlı kişiyi alarak karakola götürdü. Bu yurttaş karakolda tutulurken, evinin bahçe duvarını yıktılar.

Bir tarafta hiç gereği yokken halkın evini, duvarını yıkanlar, öte tarafta asıl genişletilmesi gereken yollar için en ufak bir adım bile atmıyorlar. Örneğin, Bayrampaşa'yı Eyüp'e bağlayan yol bunlardan biri. Hem sanayi bölgesi, hem de Bayrampaşa'yı Eyüp'e bağlayan tek cadde olması nedeniyle genişletilmesi gereken bu yol genişletilmiyor. Bu cadde üzerinde bulunan fabrikalarda çalışan işçiler, yaya yolu olmadığı için taşıtların geçtiği yoldan geçmek zorunda kalıyorlar. İki aracın bile zor geçebildiği yoldan işlerine giden işçiler her an bir taşıtın altında kalma tehlikesiyle karşı karşıyalar.

Halkın ocağını başına yıkan ANAP'lı belediye başkanları, asıl genişletilmesi zorunluluk haline gelmiş olan yolları niçin genişletmiyor?

ANAP'lı belediye

Ali Yavuz/Bursa

Bursa'nın ANAP'lı belediye başkanı Ekrem Barışık uygulamalarıyla Bursa halkını canından bezdirdi. Son olarak Bursa'nın Vatan Mahallesi'nden 25 kişilik bir yurttaş grubunun Belediye'ye gelerek Ekrem Barışık'a karşı çıkışları Bursa halkının tepkisinin somut bir ifadesi oldu. Bu görüşme sırasında ANAP'lı belediye başkanı Ekrem Barışık'ın "hizmeti sırayla götürüyoruz" sözü üzerine bir yurttaş, "Bu iş lafla olmuyor, biz iş istiyoruz. Mahalleye çamurdan ve lağım kokusundan girilmiyor" diye karşılık verdi. Bu yanıta çok kızan Ekrem Barışık, "Vatan Mahallesi'nde ne kadar kaçak yapı varsa hepsi yıkılmalı" diye emir vermeye kalkıştı. Daha fazla dayanamayan Vatan Mahallesi muhtarı, mahallenin sorunlarını sıralamaya başladı: "80 bin nüfuslu mahallemizin 93 sokağından 25'i susuz, 40 sokağımızda kanalizasyon bile yok. 80 sokağımız ise yaya kaldırımsız. Tüm bunlarla birlikte şehrin bütün pislikleri bizim mahalleye atılıyor. Çöp arabaları yalnızca kaldırımı olan 13 sokağa uğruyor. Tozdan-topraktan bıktık usandık. Mahallemizin sorunları canımıza tak dedi artık. Tüm bu sorunlarımız olduğu gibi durduğu halde, günlerce aşı kampanyası anonsu yapıldı. "Çocuklarınızı aşılatın, ihmal etmeyin" denildi. Çocuklarımız lağım pisliklerinin açıkta kaldığı okulda okuyorlar. Bu koşullarda okuyan ve oynayan çocuklarımıza aşı yaptırsak ne olur, yaptırmasak ne olur".

"Hava parası"

L.Y./İzmir

Özal her "İcraatın İçinden" programında ortalığı toz pembe göstermeye çalışıyor. Bir avuç parababası için durum gerçekten çok parlak. Ama işçi, köylü ve memurun yanısıra esnaf ve zanaatkarlar da her geçen gün koyu karanlığın içine gömülüyor. Çeşitli sorunlar dört bir yandan sarıyor esnaf ve zanaatkarları. Sattığı malın yerine yenisini koyamayan esnaf, bir de halkla karşı karşıya getiriliyor. Zamların sorumluluğu esnafın üzerine yıkılmaya çalışılıyor.

Esnafın tüm sorunlarının yanında bir de artık milyonlarla ifade edilen "hava parası" esnafın bir başka korkulu rüyası haline gelmiştir. Bu konuda verilecek birkaç örnek esnafın ne denli güçlüklerle karşı karşıya bırakıldığını gösterecektir. Bir esnaf kiralamak istediği dükkan için, Aydın'da 200 bin ile 2,5 milyon arasında, Ankara'da 1-30 milyon, İstanbul'da 5-70 milyon lira arasında değişen "hava parası" ödemek zorunda bırakılıyor. Bu durumda kim bu parayı verip de dükkan açıp, kendine bir iş kurabilir?

Haber ve yazılarınızı aşağıdaki adrese gönderebilirsiniz. Mektuplarınızda kimliğinizi açığa vuran, saklı kalması gereken bilgilere yer vermemelisiniz!
Yazışma adresimiz: BOX 16 367 S 103 27
Stockholm-İSVEÇ

TKP'NİN SESİ'NE KULAK VER!

Yayınları **11 Kasım 1985** tarihinden itibaren **hergün:** saat **7, 8, 11, 12, 15** ve **16**'da **31,3** m, **9585** kHz; saat **19, 20, 23** ve **24**'de **48,4** m, **6200** kHz üzerinden dinleyebilirsiniz.

Antiemperyalist direnişin bir simgesi: Antep Savunması

● Ali Meriç/Gaziantep

25 Aralık günü 64. yılını kutlayacağımız Antep'in emperyalist işgalcilerden kurtuluşunun tarihsel, büyük bir önemi var. I. Dünya Savaşı'ndan sonra ülkemizin her yanı ateş altındayken topyekün ulus olarak bir varlık-yokluk savaşı verirken, ulusal kurtuluş yolunda emperyalist işgalcilere karşı "Antep Direnişi"nin özel bir yeri olduğunu vurgulamadan geçmek de imkansız.

Direnişi yürüten Kuvayı Milliye olmuştu. Kuvayı Milliye'nin Güney Cephesi örgütleyicilerinden biri ise Teğmen Şahin Bey'di. Suriye'de karargah kurmuş olan Fransız ordusu, stratejik öneme sahip Antep'i (Ayıntep) ele geçirmek üzere önemli birliklerini Halep ve Kilis üzerinden Antep'e yollar. Bunu haber alan Kuvayı Milliye hemen Şahin Bey'in komutasındaki kuvvetleri Fransızları yolda durdurmakla görevlendirir. Fransız birlikleri hem sayıca, hem de silah, cephane bakımından üstündür. Buna rağmen Fransız birliklerini durdururlar, ama bu geçicidir. Şahin Bey birliğinin önemli bir çoğunluğunu geri gönderir, kendisi geri kalanlarla savaşmaya devam eder. Fransız subaylar teslim olmalarını, bu halde birşey yapamayacaklarını söylerler. Şahin Bey de cevap olarak "Benim cesedimi çiğnemeden bu topraklara ayak basamazsınız" der. Şahin Bey ve arkadaşları kahramanca bir çarpışmadan sonra orada canverirler. Bu olay Antep'te büyük bir heyecan yaratır.

Fransızlar Antep'e girerler ve kalelere toplarını yerleştirirler. Bir bildiri yayınlayarak sokağa çıkmayı yasaklarlar, top atışlarıyla halkı korkutmaya çalışırlar. Ama tüm bunlar fayda vermez. Halk, Şahin Bey'in Fransızlara verdiği cevabı tekrarlarcasına içten içe bir direniş örer. Kentin altında tüneller eşilir, direnişe hazırlanırlar. Sanki o koca kent sessizliğe gömülmüştür, görünüşte hiçbir şey yoktur. Birliklerinin önemli bir kısmını çekmiş olan Fransızlar daha sonra o "sessiz" halkın nasıl bir direniş yarattığını görürler. Ve Antep halkı hep bir ağızdan haykırır: "Vurun Antepliler namus günüdür". Antepliler kendi gayretleri, çabaları ile, dışarıdan hemen hiçbir yardım almadan, ellerindeki silaha benzer bütün araç, gereçleri kullanarak destansı bir direniş yaratırlar. Daha sonra Fransızlar Antep'ten kovulurlar.

Antep Direnişi'ni yaratan bu halk, isimli, isimsiz kahramanlarını, Şahin Bey'leri, Karayılan'ları, Kılıçoğulları'nı, Meriç Ali'leri, kalbine gömmüştür.

Bugün ABD emperyalizminin kölesi durumunda olanlar, herkesi kendilerine benzetmek, bu kanla yazılmış tarihimizi bize unutturmak, halkımızın antiemperyalist direniş ruhunu öldürmek istiyorlar. Onlar dün "sessiz" bir çoğunluk gördüklerinde sonuç aldık sandılar. Yanıldılar. Bugün de yanılıyorlar, çünkü bugün da artık içten içe bir direniş örülüyor.

Zindanlar boşalmadan demokrasiye geçilemez !

- *Politik tutuklamalar, işkence ve idamlar durdurulmalıdır!*
- *Gözaltı süresi ayrımsız herkes için 24 saate indirilmelidir!*
- *Sanık avukatları sorgulamalarda bulunmalı, savunma hakkına konan kısıtlamalar kaldırılmalıdır!*
- *Yurttaşların fişlenmesine son verilmeli, politik nedenlerle işlerine son verilenlerin hakları geri verilmelidir!*
- *Yurtdışındaki politik göçmenler özgürce yurda dönebilmelidir!*
- *Bütün yurttaşların politik özgürlükleri eksiksiz sağlanmalıdır!*
- *Tüm politik tutuklular özgürlüklerine eksiksiz kavuşmalı, sabıka dosyaları sahiplerine verilmelidir!*
- *141, 142 ve 163. maddeler kaldırılmalıdır!*
- *Demokrasiye karşı, halkın demokratik haklarına karşı suç işlemiş olanlardan, faşistlerden darbecilerden, işkencecilerden hesap sorulmalıdır!*

Bartın zindanı

G.M./Zonguldak

Bartın cezaevinde 190 hükümlü 2,5 yıldır yazı kışı bir atlet bir külotla geçiriyorlar. Kışın kaloriferlerin yanmadığı bu cezaevinde ailelerin getirdiği kazak, eşofman, çamaşır vb. giyecekler yönetimce kabul edilmiyor. Kantin, bu 190 hükümlüye yasaklanmıştır; buradan hiçbir yiyecek, giyecek, sigara gibi temel ihtiyaçlarını karşılayamamaktadırlar. Havalandırma yaptırılmamakta, hükümlülerin içme suları, sağlığa aykırı olduğu tespit edilen Bartın çayından verilmektedir. Görüşmelere yalnızca mahkumun kendisinin tayin ettiği birinci derecede yakını olan bir kişi alınmakta, bunun dışındaki yakınları anne, baba, kardeş de olsalar alınmamaktadırlar. Özellikle B.2 ve C.2 koğuşlarında tutuklulara sıra dayağı çekilmekte, idarece keyfi hücre cezaları verilmektedir. Hükümlü yakınlarının verdiği bilgiye göre, şimdiye kadar 2 kişi hücresinde ölü olarak bulunmuş, bir diğeri de akli dengesini yitirmiştir. Olayların basında yer alması ise engellenmiştir.

Cezaevinde günü geldiği halde bırakılmayan 48 mahkum bulunmaktadır. Bazılarının günü 6-7 ay geçtiği halde idarece infazları yakılmakta, bazıları da Antep, Urfa ve Çanakkale cezaevlerine dağıtılmaktadır.

Dışardan hiçbir giyecek, kitap, gazete, iş araç ve gereçleri alınmadığı gibi keyfi mektup yasağı uygulanılmakta, mektuplar çizilip silinmekte, bazen de idarece yırtılmaktadır.

Baskı mekanizması

– Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde, halka karşı faaliyet yürütecek olan "Terörle Mücadele Hareket ve Daire Başkanlığı" kuruldu. Bu terör örgütü MİT ve Genel Kurmay'la ortak çalışacak.

– İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut, Doğu Anadolu'da 10 ilde görev yapmak üzere silahlı kuvvetlerin ihtiyaç fazlası yükümlülerden oluşacak, 24 saat görev yapacak, motorize "sivil savunma birlikleri"nin kurulacağını açıkladı. Bu "birlik"lerde yer alacakları Genel Kurmay ve ilgili bakanlıklar belirleyecek.

– İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut, "güvenlik soruşturması" adı altında 190 binden fazla kişi için dosya açıldığını açıkladı.

– Artık yeni bekçi alınmıyor. Askerlerin yerine, motorize polis ekipleri gece gündüz devriye geziyorlar.

– Emniyet Müdürlüğü tarafından açıklanan veriler, polisin işlediği suçlarda, son 3 ayda büyük artışlar olduğunu ortaya koyuyor. İşkence yapmanın yer almadığı bu suçlar, başta rüşvet olmak üzere sarhoşluk, darp, hakaret, gasp, cinayet.

İşkence ve cinayetler

– Metris ceza ve tutukevinde yatan 110 mahkum ailesi cezaevindeki işkencelerin "münferit olaylar" olmadığını, sistemli bir uygulamanın sonucu olduğunu belirttiler. (Kasım 1985)

– Adalet Bakanı Nejat Eldem'in açıklamasına göre 5 yılda 5138 polis hakkında işkence soruşturması açıldı. Bunlardan yalnız 439'una ceza kesildi.

– Son 10 yılda 11 kişi emniyette "intihar" etti. (Nokta, 1 Aralık 1985)

– Kars'ta görevli iken işkence ile bir sanığın ölümüne, iki sanığın yaralanmasına neden olan ve 13 ay hapis cezasına mahkum olan Kemal Kartal, bakan kararı ile emniyet amirliğine terfi ettirildi. (Cumhuriyet, 17 Eylül 1985)

– Trabzon Emniyet Müdürlüğü'nden Zeki Akın, Kemal Yaran ve Hüseyin Rahmi Şenöz'e, bir sanığa işkence yaptıkları için yalnızca 3'er ay 10'ar gün hapis cezası verildi. Halen cezalarını çekmediler. (Milli Gazete, 22 Ekim 1985)

– Yozgat CHP eski il başkanlarından Şakir Keçeli, 15 gün asılsız iddiaları kabul etmesi için işkence yapıldığını sonuçta dayanamayarak intihara teşebbüs ettiğini açıkladı. (Nokta, 25 Eylül 1985)

– İki kardeşe işkence yapmak suçundan Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde görevli Mehmet Yılmaz'a 10 ay hapis, 5 ay meslekten men cezası verildi. Sonra "görev"e devam edecek. (Hürriyet, 9 Kasım 1985)

– Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde Zeynel Abidin Ceylan adlı sanığı işkenceyle öldürmekten 14 yıl ağır hapis cezasına çarptırılan Komiser Mustafa Haskırış'ın işkenceci iki polisle birlikte 20 milyonluk bir soygun yaptığı ortaya çıktı. (Cumhuriyet, 13 Kasım 1985)

– 163. maddeden beş yıla hükümlü Şeyhmus Durgun'un tahliyesine çok az bir zaman kala, Çanakkale cezaevinde işkenceyle öldürüldüğü anlaşıldı. (Milli Gazete, 28 Kasım 1985)

– Giresun, Şebinkarahisar'da 8 yurttaşa işkence yaptığı açığa çıkan Komiser Şeref Çoban ve Yüksel Ergenekon, olayı açığa çıkaran gazeteci Mehmet Yeleş ve SHP İlçe Başkanı Polat Sabuncu'ya da işkence yaptılar. (Hürriyet, 2 Aralık 1985)

– 1980 yılında Mardin'de Ahmet Demir adlı yurttaşı işkence ile öldüren 6 polise, 3 ay hafif hapis, 3 ay görevden uzaklaştırma cezası verildi. Sonra göreve devam edecekler.

Bir politik cinayet daha

B.Memur/İstanbul

Fatsa Dev-Yol davası ile ilgili olarak beş yıldır bir kez olsun mahkemeye çıkarılmadan Amasya Cezaevi'nde tutulan Kenan Özcan, 19 Ekim'i 20 Ekim'e bağlayan gece MİT'in cellatlarınca asılarak katledildi.

Basına göre "sinir krizleri geçiren bir terörist" kendini asmış. Bin kere yalan! İnsan sevgisi ile, emekçi halka beslediği güvenle dimdik ayakta duran bir genç nasıl intihar eder? Yakınlarına yazdığı her mektup, gelecek güzel günlere inançla sona eren bir demokrasi savaşçısı nasıl intihar eder? Tutukluların biraz daha temiz hava, biraz daha güneş ve gökyüzü için verdiği mücadelenin en başında yer alan bir devrimci nasıl intihar eder? Bu ancak MİT' in yapabileceği iğrenç bir senaryoya dayanan politik bir cinayettir.

Kenan Özcan, katledilmeden 9 gün önce arkadaşlarından ayrılıp götürüldü. Ola-

Arkası 9. sayfada

İdamlar, davalar

– 12 Eylül'den bu yana politik nedenlerle verilmiş 27 idam cezası infaz edildi.

– Askeri yargıtayca onaylanarak meclise sunulan idam dosyası sayısı 76'ya ulaştı.

– Toplam 471 idam hükümlüsü askeri yargıtay ve meclisin kararını bekliyor.

– Sıkıyönetim askeri mahkemelerinde toplam 5 bin 602 kişinin davaları sürüyor.

Kürt halkına yönelik terör durdurulmalıdır

Şerkar

MARDİN – Mardin'in Derik ilçesi, Golkageryayi köyünde dağda odun toplayan 3 kürt kadını komandoların saldırısına uğradı. İkisi kaçarak kurtulmayı başardı. Komandolar yakaladıkları üçüncü kadına insanlık dışı işkenceler yaptılar ve daha sonra da tecavüz ettiler. Kadını bulan köylüler Derik hastanesine kaldırdılar. Durumu anlayan hastane yetkilileri kadını Diyarbakır Tıp Fakültesi'ne sevkettiler. Ancak kadın Diyarbakır'da can verdi.

Olayın duyulması üzerine yüzbaşı, "Size bu kadın hakkında soru soran olursa hemen bize başvurun ve öyle birşey yoktur deyin, yoksa gerisini siz bilirsiniz!" diyerek köylüleri tehdit etti.

Derik'in Tılbısım (Tepebağ) köyündeki "keşif taburu" adlı bir komando taburu sürekli yurtsever avına çıkmaktadır. Derik'in başka bir köyü olan Atlı'ya bağlı Mentaşi mezrasını basan komandolar köy halkını meydana toplayıp işkenceden geçirdiler. Köyden Sultan Aksoy'u ve üç köylüyü tugaya götürdüler. Bu yurttaşlardan halen haber alınamamaktadır.

Yine Atlı'ya bağlı Hebeşi köyünde operasyon düzenleyen komandolar köyden 3 kişiyi nezarete attılar. Andevıl köyünden de 2 kişiyi beraberlerinde götürdüler. Anteri köyünden de bir kolu olmayan bir yurttaşı tugaya götürdüler.

Komandolar tüm bölgede köy köy gezerek halka gözdağı vermeyi sürdürürlerken, Derik, Mazıdağı ve Kızıltepe muhtarlarına, Tılbısım'daki tabura çağrılarak köylerdeki yurtseverlerin adını vermeleri, ihbarcılık yapmaları için baskı yapılıyor.

Şahin Keklik

SİİRT – Kürt halkı üzerindeki baskı ve zorbalık sürüyor. 1985 Kasım ayında Cudi dağının kuzeyindeki Serê Dehılê köyüne faşist cuntanın askerleri keşif yapmaya geldiler. Bu köyde Mıhemedê Şêxo adında biri oturuyor. 3 oğlu aranıyor. Askerlerin köye daha önceki gelişlerinde kaçmaya çalışan oğullarından biri öldürüldü. Bu son gelişlerinde ise "Hani senin diğer oğulların?" diye soruldu. 9 haneden oluşan köyde tüm köylüleri toplayıp, evleri aramadan geçirdiler. Bir miktar silah ele geçirdiler, bazı evleri yaktılar. Mardin Cizre'ye bağlı Ziyaret ve Bênderoka isimli köyler cuntanın askerleri tarafından boşaltıldı. Hâlâ köyde kimse oturmuyor.

Zordesti Bese

DİYARBAKIR – Kürdistan'da uygulanan baskı, zulüm, kırım politikası son iki aydır gittikçe katmerleşti. Son olarak Diyarbakır'ın Hani ilçesine bağlı köylerde yapılan operasyonlarda askeri birliklerin provokasyonlar düzenlediği öğrenildi. Kürt halkının geleneklerine göre eve gelen kim olursa olsun kapı açılır, yiyecek ikram edilir. Bunu bildiklerinden komandoları Kürt askerleri yerel giysiler giydirerek, silahlandırarak köylere gönderiyorlar. Askerler köylülere kendilerini bölgede silahlı faaliyet gösteren grupların üyeleri olarak tanıtıp yardım istiyorlar. Kendilerine yardımcı olmak isteyen köylüleri tespit ederek daha sonra yapılan operasyonlarda gözaltına alıp işkencelerden geçiriyorlar. Bu şekilde göz altına alınan çok sayıda Kürt köylüsünden haber alınamıyor. Öte yandan, bu baskılar karşısında, kışa rağmen dağlara sığınanların sayısı artıyor.

Köylerdeki operasyonların yanı sıra şehir merkezlerinde de operasyonlar yoğun şekilde sürdürülüyor. Diyarbakır'da kimi zaman birkaç saatte bir kahveler basılıyor. "Şüpheli" görünenler götürülüyor. Ergani ilçesinde bir günde ikişer saat arayla beş kez operasyon yapıldığı, gözaltına alınanlardan soruşturma, yani işkence bitene kadar kesinlikle haber alınamadığı bildiriliyor.

MARDİN – Mazıdağı ilçesinde Azot sanayinde memur olarak çalışan Mahmut Çavlı adlı bir yurttaş Ekim ayı içinde gözaltına alındı. Kendisinden şimdiye kadar hiçbir haber alınamadı.

URFA – Siverek ilçesinde, Siverek Lisesi öğretmenlerinden Misbah Salık Ekim ayı sonlarında gözaltına alındı. Kendisi hakkında hiçbir bilgi verilmiyor.

Günümüz dünyasında ilerleme güçleri ile...

Başı sayfa 3'de

yoluna koyulan devletler, dış saldırılara karşı korunabilecektir. Bu da onların ulusal kalkınma yolunda ilerlemelerini kolaylaştıracaktır. İnsanlığın önünde duran evrensel sorunların tüm devletlerin ortak çabalarıyla çözümü için elverişli olanaklar açılacaktır. Barış içinde yanyana yaşama tüm ülkelerin, tüm halkların çıkarlarına yanıt vermektedir...

"SBKP'nin çıkış noktası şudur: Emperyalizmin saldırgan çevrelerinin politikasının yarattığı barışa yönelik tehlike ne kadar büyük olursa olsun, **dünya savaşı kaçınılmaz değildir. Savaşın önlenmesi, insanlığın yıkımdan korunması olanaklıdır. Sosyalizmin, gezegenimizdeki tüm ilerici, barışsever güçlerin tarihsel görevi işte budur.**"

Çağımızın karakteri

"Dünyanın tüm gelişmesi, Marksizm-Leninizm'in yaşadığımız çağın niteliği ve temel içeriğiyle ilgili analizini doğruluyor. **Bu, kapitalizmden sosyalizme ve komünizme geçiş, iki sosyal-politik dünya sisteminin tarihsel yarışması, sosyalist ve ulusal kurtuluş devrimleri, sömürgeciliğin çöküşü, toplumsal gelişmenin ana itici güçlerinin -dünya sosyalizminin, işçi ve komünist hareketinin, kurtulmuş devletler halklarının, yığınsal demokratik hareketlerin- emperyalizme, onun saldırganlık ve baskı politikasına karşı, demokrasi ve toplumsal ilerleme için savaşım çağıdır.**

"Bu güçlerin sürekli gelişmesi ve birlikte etkide bulunması, halkların barışçı özgür ve mutlu bir gelecek umutlarının gerçekleşmesinin güvencesidir. Tüm eşitsizliğine, karmaşıklığına ve çelişkilerine karşın, insanlığın sosyalizme ve komünizme doğru hareketi durdurulamaz."

Anadolu'nun ...

Başı sayfa 10'da

kinlerinin başka bölgelere aktarıldığı"nı açıkladı. (Hürriyet, 6 Aralık 1985) Ayrıca Çiğli'yi de böylesi filolara açmaya hazır olduklarını söyledi.

Konya'daki yeni üs için, Özal "iyidir, ülke ve yöre para kazanır" diyordu. Bu, onların bir avuç dolar karşılığında ülkeyi pârsel pârsel satışa çıkardıklarının, ülkeyi her türlü ateşe atmaktan çekinmeyeceklerinin yeni bir örneğidir.

MK 5. Plenumu'nun...

Başı sayfa 1'de

özümsemek gerekir. Bu nedenledir ki, MK 5. Plenumumuz aldığı diğer kararları her kademede yönetimleri güçlendirme kararıyla tamamladı. Bu kararı önce kendine uyguladı. Bütün MK Büro ve Seksiyonlarını yukardaki amaçlara uygun olarak yeniden kurma kararı aldı. Yani işe hemen koyuldu.

Evet! Önemli günlere hazırlanıyoruz. Sorumluluklarımızı bileceğiz. Sorumluluklarımızı yerine getirmede hesap vermeyi de bileceğiz. Yüce 5. Kongremizde verdiğimiz sözü tutmasını bileceğiz. Sözümüzü tutacağız.

Bir politik cinayet ...

Başı sayfa 8'de

cakları sezinleyen arkadaşları, üstü kapalı bir ifade ile Kenan'ın İstanbul'daki ailesine acele Amasya'ya gelmelerini sağlayacak bir telgraf çekmek istediler. Ancak telgraf cezaevi sansürüne takıldı. Daha sonraki 7 gün, Kenan Özcan götürüldüğü Fatsa'da işkencededir. Pişmanlık bildirmesi, dostlarını ihbar etmesi istenmektedir. Gördüğü işkenceye bileklerinde yer eden ip izleri şahittir. Reddedince 19 Ekim akşamı kendisine, tıpkı idamlıklara infazdan önce yapıldığı gibi son arzusu sorulur. Fatsa'daki bir yakını ile yaptırılan kısacık telefon görüşmesinde "benim için artık çok geç" der. 20 Ekim sabaha karşı, traş için permatik bile bulundurulmayan tek kişilik hücrelerin birinde, makasla düzgün şekilde kesilmiş bir çarşaf urganla asılı olarak bulunur. MİT'in hazırlattığı adli tabib raporunda ise, Kenan Özcan'ın hücresinde "bulduğu" bir tahta cetvele diklemesine basarak kendini astığı iddia edilmektedir.

Kenan Özcan öldürüleceğini bile bile, tek bir dostunu bile ihbar etmedi. Arkadaşlarına, dostlarına ihanet etmedi. Onları canını feda ederek korumayı bildi... Anısı yaşayacaktır.

Saldırılar sürüyor

Başı sayfa 4'de

saat çalıştırılıyorlar. Bu işçiler hiçbir sosyal hakka sahip değildir.

- İSO Başkanı Nurullah Gezgin "1970'lerden bu yana imalat sanayiinde tek bir yeni çivi çakılmadığını" itiraf ederken, Özal hükümeti ve Vehbi Koç gibi büyük holding sahipleri, işsizliğin nedeni olarak nüfus artışını göstermeye kalkışıyorlar. Fabrikalarından işçi çıkartarak kârlarını artıran, devlet kasasından vurgunlar vuran büyük holding patronları, silah fonu için bir kalemde yüz milyarlarca lirayı tekellerin yağmasına açan, halkın ekmeğini kesip silaha yatıran diktatörler, fabrika açacaklarına, yatırım yapacaklarına, "işsizliğin nedeni nüfus artışıdır" yalanına sarılıyorlar.

ATILIM *15 Günlük Gazete, Herausgeber: Ermis Verlag, Druck/Baskı: Offsetdruckerei B. Ronnes-4190 Kleve, İsteme Adresi: Postfach 10 10 16, 4300 Essen 1, Ödeme: Ermis Verlag, Stadtsparkasse Essen, BLZ 360 501 05, Konto Nr. 712 703, Fiyatı: 1,- DM, Abone: 1 yıllık 48,- DM*

Anadolu'nun göbeğinde bir üs daha

NATO Sonbahar toplantıları sırasında Savunma Bakanı Yavuztürk ile Federal Alman Savunma Bakanı Wörner'in Konya'da savaş uçakları pilotlarının "eğitimi" için bir üs kurulması konusunda anlaştıkları açıklandı. Buna göre, Konya'nın 9 km yakınındaki Karapınar'da yeni bir üs kurulacak. "Hava Taktik Av Silahları Eğitim Merkezi" adıyla kurulacak bu üsten kalkan savaş uçakları Konya ovası üzerinde gerçek mermi ve roketlerle uçuş denemeleri yapacaklar. Federal Almanya'da yılda ortalama 100 bin alçak uçuş yapan bu savaş uçaklarının yaptıkları kazalar, çevreye verdikleri zararlar karşısında, Federal Alman demokratik kamuoyu uzun süreden beri bu tür uçuşların yasaklanması için kampanya yürütüyordu.

Federal Alman Frankfurter Rundschau gazetesi anlaşmayı "Türkiye'ye gürültü ihraç ediyoruz" başlığıyla verdi. Gerçekte ihraç edilen "gürültü" değil, yeni bir "üs"tür.

Bu "eğitim üssü" anlaşmasıyla şimdiye kadar "Türkiye'nin buğday ambarı" olarak adlandırılan Konya, bir harp oyunları sahasına, bir silah deposuna dönüştürülecektir. Şu anda AWACS casus uçaklarının üslendiği Konya'da, NATO bünyesinde "Hava Taktik Av Silahları Eğitim Merkezi" adıyla kurulacak bu üsten, yalnız Federal Alman değil, başta Amerika olmak üzere öteki NATO ülkelerinin savaş uçakları için de yararlanılacak. Nitekim Özal basına verdiği açıklama ile böyle bir davetiye çıkarırken, Federal Alman Savunma Bakanı Wörner de kendisine yöneltilen soru üzerine "İşi biz bir bağlayalım, ardından öteki NATO ülkeleri de katılır" diyordu.

"Eğitim" adı altında böyle bir üssün açılmasıyla, ülkemizin dört bir yanındaki 7'si büyük 60 Amerikan ve NATO üssüne, fiilen bir yenisi eklenmiş olacaktır. Bu "eğitim merkezi"nde üslenecek olan Federal Alman ve Amerikan F-16 ve Tornado tipi savaş uçakları geceli gündüzlü eğitim uçuşları yapacaklar. Nükleer yük kapasiteli bu uçaklar, gerçek mermi ve roketlerle yüklü olarak alçak uçuş denemeleri de yapacaklar. İncirlik Amerikan üssünde de nükleer yük kapasiteli F-16 uçaklarının bulunduğu gözönüne alınırsa, Konya'da da böyle bir üssün kurulmasıyla, NATO Başkomutanı Rogers'ın adıyla bağlı, FOFA planı olarak bilinen ve Türkiye'ye de Sovyetler Birliği'nin 500 km içlerini vurabilecek F-16'ların yerleştirilmesini öngören planın gerçekleştirilmesi yolunda büyük bir adım atılmış olacaktır. Anadolu'nun göbeğindeki bu fiili "üs"te sürekli konumlandırılacak nükleer yüklü Amerikan ve Federal Alman savaş uçağı filolarının, Türkiye'nin haberi olmadan Sovyetler Birliği'ne, Ortadoğu ülkelerine yönelik provakasyonlara kalkışmaları, son zamanlarda sıkça görüldüğü gibi Akdeniz'de müdahalelerde bulunmaları işten bile olmayacaktır. Kelimenin gerçek anlamıyla Türkiye'ye ihraç edilen "gürültü" değil yeni bir nükleer tehlikedir.

Bu tehlikeli girişimlere güçlü bir şekilde karşı çıkılmadıkça Evren-Özal yönetiminin benzer adımlarının ardı arkası kesilmeyecektir. Nitekim Konya Karapınar'da gerekli kamulaştırmalar için çalışmaların başladığını belirten Yavuztürk, Çanakkale'de de yeni bir "eğitim üssü" için girişimlerin olduğunu, bu amaçla "yöredeki köy sa-

Arkası 9. sayfada

Ya halkın üzerine düşseydi !

Çiçekçi/İskenderun

Son günlerde İskenderun göklerini korkunç uğultular kaplıyor. Amerikan İncirlik hava üssünden kalkan ve alçak uçuş yapan uçaklar halkın yüreğini ağzına getiriyor.

Ekim ayı içinde yine bir deneme uçuşu sırasında İskenderun Körfezi açıklarına düşen bir F-16 uçağı İskenderun halkının korkusunu daha da artırdı. Bu haber gazetelere birkaç satırla yansıdı. Daha sonra ise olay örtbas edildi.

Ya bu uçak Balıkesir Marangozlar Sitesi lokaline düşen ve 14 kişinin ölümüne, 21 kişinin de yaralanmasına neden olayda olduğu gibi halkın üzerine düşseydi ne olurdu? Hiç kuşkusuz büyük bir facia olacaktı. Kendi topraklarımızda her an böylesi tehlikelerle burun buruna yaşıyoruz.

Türkiye yıldızlar savaşı projesine katılmamalıdır !

ABD silahlanma yarışını uzaya sıçratmak isterken, aynı zamanda öteki NATO ülkelerini, bu arada ülkemizi de "Yıldızlar Savaşı" projesine katmaya çalışıyor. ABD ile kapalı kapılar ardında yürütülen SİA anlaşması görüşmelerinde bu yolda da adımlar atılıyor. Tüm bu girişimler sürerken ülkemizde de "Yıldızlar Savaşı" projesine, Türkiye'nin bu projeye katılmasına karşı çıkışlar giderek artıyor.

Aralık ayı başında Ulusal Basın Ajansı'nın (UBA) bu konuda yaptığı anketi iki eski dışişleri bakanı İhsan Sabri Çağlayangil, Hasan Esat Işık ve Doçent Dr. Haluk Gerger de yanıtladılar.

İ.S. Çağlayangil yanıtında, "Türkiye' deki ABD ortak savunma tesisleri NATO çerçevesi dışına taşırılmamalı, stratejik silahlar için tertip ve düzen kurulmamalıdır. Türkiye'de hiç kimse bu programa katılmak istememektedir" dedi.

H.E.Işık, "Yıldızlar Savaşı" projesinin dünya barışını olumsuz etkileyeceğini, bloklar arasında gerginliklere yolaçabilecek çözüm yollarına itibar edilmemesi gerektiğini belirttikten sonra şöyle dedi: "Ülkenin dış politikasında en başta 'barış koşullarında devletler arasında eşit haklı ve içten bir işbirliği havasının korunması' ilkesine dayanılması gerekir" dedi.

Doç. Dr. Haluk Gerger ise yanıtında özetle şunları söyledi: "Türkiye Amerika ilişkileri ve ABD dış ilişkileri tarihi, uzak gibi görünen, hayal ürünü sayılan ihtimallerin günün birinde nasıl emrivakilere dönüşebileceğinin örnekleri ile doludur. Türkiye'nin herhangi bir katkıda bulunmadan bile programa bir tavır olarak evet demesi dahi, projenin getireceği tüm siyasal ve yasal sorunların sorumluluğuna ortak olması ve olumsuz tüm gelişmelerden etkilenmesi sonucunu doğuracaktır. Sistemin Türkiye'de yeralması halinde fiili çatışma başlamadan önce de Türkiye karşı tarafın darbelerine hedef olabilir."

Erdal İnönü de 5 Aralık günü yaptığı açıklamada, Türkiye'nin bu projeye katılmakla birşey kazanamayacağını, bu projenin bizim savunmamızla ilgisinin olmadığını belirtti.

Dünyada ve bizde

10 Aralık 1985 günü yapılan bir törenle, bu yılın Nobel Barış Ödülü, bir Amerikalı bir Sovyet iki doktorun, B. Lown ile Y.Çasof'un öncülüğünde kurulan "Nükleer Savaşın Önlenmesi İçin Uluslararası Doktorlar Birliği" adlı örgüte verildi.

Dünya, barış için, insan yaşamının korunması için verdikleri savaşımdan dolayı doktorları böyle ödüllendirirken, Türkiye'de durum nedir?

TKP'li oldukları gerekçesiyle bir grup doktorun gözaltına alındığı bir polis operasyonunun ardından, SHP Genel Başkan Yardımcısı, mecliste, beşinin adlarını da vererek bu yurtseverlere emniyet müdürlüğünde doğrudan DGM savcısı tarafından işkence yapıldığını açıkladı.

Türk Tabibler Birliği, yaptığı bir açıklamayla Türkiye'de politik görüşleri nedeniyle 70 dolayında doktora görev verilmediğini kamuoyuna duyurdu.

Aynı günlerde, insan yaşamını savunan ve idam cezalarının kaldırılmasını isteyen Türk Tabibler Birliği yöneticileri hakkında bu girişimlerinden dolayı dava açıldı.

Öte yandan, Türk Tabibler Birliği Merkez Konseyi Başkanı doktor Erdal Atabek ve yine Prof. Dr. Metin Özek, Barış Derneği yöneticisi öteki arkadaşları gibi, barışı savundukları için diktatörlük tarafından zindanda rehin tutuluyorlar.

İnsan yaşamını korumak için ettikleri yemine sadık kalan doktorlar dünyada ödüllendiriliyor. Türkiye'de cezalandırılıyor. Bu durumda Türkiye dünya ülkeleri arasında saygın bir yer kazanabilir mi?